

Lepote naše zemlje

Jubilejna Stična in okolica

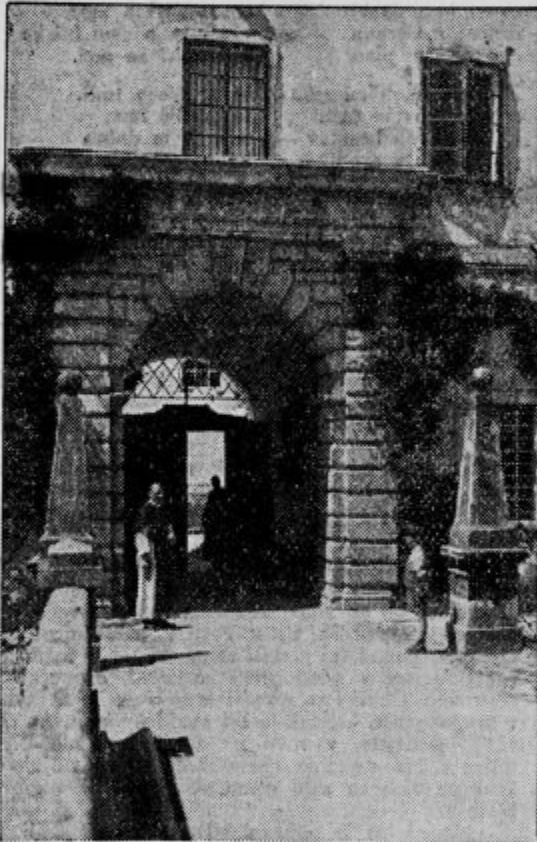
Stična s slavnim cistercijskim samostanom in cerkvijo

Stična. To ime je letos v ustih vseh; tudi pišejo dosti o njej. Pa zasluži oboje.

Osemstoletnica, odkar je oglejski oče po treh bratih plemičih iz Višnje gore ustanovil stiški samostan, ni razgibala samo Dolenjcev, marveč je privabila velike množice tudi drugih Slovencev.

In ko se bližnji in daljni gostje bližajo z železniške postaje Stične staremu samostanu, jim oči božajo bele meniške zidine, obširne in mogočne, kakor da bi za njim bilo srce majhnega in tihega mesta. Obkraj krajevne ceste — samo dva kilometra je z železniške postaje do samostana — se čudijo najmodernejše obdelanemu meniškemu polju in mogočni gospodarski pristavi, ki stoji prav sredi te vzorno gojene zemlje.

Pred samostanom, tako velikim, da ga na Slovenskem ni večjega, jim srce obnemore: Kam pa zdaj? Ali v samostan med prijazne menihe, ali v velikansko cerkev baziliko s trinajstimi oltarji, ali po vasi, ki se ji hišice raztreseno vrstijo okoli samostana, v bližnjo in daljno okolico?

Na samostanski porti

A vsi precej vedo: Samostan in cerkev bomo videli med kongresom in slavnostjo, vas pa poznamo kar spotoma, če stopimo na bližnji grič Gradišče. Zaiti ne moremo, saj z vrha bode v nebo cerkve svetega Nikolaja, nekdanje stiške, a sedanje šentviške podružnice.

To je pametna misel. Znamenit kraj najbolje spoznavša, če ga pogledaš odondod, odkoder ga lahko pregledaš vsega. Pa res, mali trud se ne enurne hoje se ti lepo splača. Srce kar zavriska in se začudi na vse oči širokemu in pisanemu razgledu po daljnem in bližnjem svetu.

Zaradi sedanje stiške prilike nas najbolj zanimala bližnji svet.

Oči se nam obrnejo tja, odkoder smo prišli. Stično gledamo takorekoč s ptičje perspektive in jo vidimo vso. Samostan in vas se tiščita v kot, ki ga stikata višensko hriboje in šentviško gričevje; po ozki soteski ga seka le Stičnica ali Stiški potok, ki žubori ob samostanu.

Stična, notranje dvorišče samostana — proti porti

Pogled zdrsne na levo in se obesi na Muljavo, ki slabi dve uri od Stične proti Krki samuje na ravnem polju pod razvalinami starega gradu Kresjeka, nekdanje lastnine močnega barona Andreja Ravbarja.

O, Muljava je imenitna. Rojstna vas je našega Jurčiča in živo okolje, ki so v njem rastle in zorele zanimive povesti, posebno pa njegov najlepši in še zdaj neumrlj roman »Deseti brat«; in cerkva je tu s starimi freskami in z zanimivim baročnim oltarjem. Oltar je res lep. Pravijo, da so neki tuji že pred več desetletji zanj ponujali grdo veliko denarja in da ga bistri Muljavci niso hoteli prodati, češ, če je vreden toliko za vas, je vsaj toliko tudi za nas. — Prelepi oltar je pred več stoletji bil veliki oltar v stiški cerkvi, a so ga beli menihi podarili Muljavi.

Za Muljavo je Krka, nekdanja stiška podružnica in znana božja pot svetega Kozme in Damijana.

Na Krki izvira reka Krka, ki je še pred desetletji slovela po plemenitih rakih. Meglica, ki se veže v vzhodno stran, kaže smer Krke, največje reke Suhe Krajine. Leno polzi in je rodovitne ne stori. — Vas Krka postaja po svoji mirnosti in mičnosti že kar znan letoviški kraj.

Ampak pogled v tako daljo nam ni čist, vrne se in obstane na Viru ob Stični.

Vir je vasica, od Stične proti Šentvidu pet minut daleč. Razobeša se po skaloviti rebri in ponša s staro pravljico, da je tu nekaj bilo veliko mesto. To pravljico je zapisal Jurčič in še povedal, da so stari stiški menihi za zidavo svojega samostana porabili rezani kamen mestnih razvalin. Še bolj pa je slavna ta vasica po človeški ribici (proteus), ki jo studenec pod cesto ob povodnih mečih iz izvira in ki so se z njo veliki in tuji učnjaki že dosti ukvarjali.

Onstran velike ceste med Virom in Šentvidom opaziš, da ti z ravnega polja kipijo kupčkasti grički. To so znamenite gomile ali grobovi starih knezov, ki so vladali ljudstvu, bivajočemu tu, preden so te kraje poselili stari Slovenci, naši predniki.

Starinoslovec Konrad Crnologar in prostodušni diletant Pečnik sta koprneče obletavala te stare grobove, odpreti pa jih nista mogla, ker nista imela ne denarja ne javne ali državne pomoči. Z denarjem in z državno pomočjo je za njima privrhala tuja gospa (vojvodkinja Meklenburška) in je gomilo za gomilo prekopala in prebrskala. Izkopala je neprecenljivih stvari in jih vse odpeljala v tujino, kjer so nam, čeprav last naše zemlje, šle v zgubo za zmerom.

V hrbet nam pihlja prijazen veter. Ozremo se. Kamniške planine se belo bleščijo: lepo vreme bomo imeli. — I, kaj pa tistale cerkvice pred nami? To je St. Lambert, nekdanja stiška in sedanja šentviška podružnica. Za cerkvico je nekaj škrbin starega gradišča, v katerem je od l. 1388—1425 živel vojvodinja Virida, vdova po avstrijskem vojvodu Leopoldu III., umrla l. 1386 v bitki pri Sempachu. Gospa s Pristave, kakor so jo imenovali, je bila velika dobrotnica ljudstvu in stiškemu samostanu. Pokopali so jo v stiški cerkvi ob evangelijski strani velikega oltarja.

Na vzhodni strani pod Gradiščem je Šentvid, ena največjih in najlepših slovenskih vasi in župnij. Stari Rimljani so imeli tu obcestno utrdbo in so jo imenovali Acervo.

V starih časih je bil Šentvid nekako dolenjsko središče, bogato in ponosno. Sejmaril je teden za tednom in trgoval. Ljubljana sama se ga je naposled zbala in preprosilca deželnega kneza, da mu je omejil sejme s tujimi kupci.

Iz dalje nas z lepo, novo cerkvijo gleda prav velika vas Veliki Gaber, šentviška podružnica. Tam životari ubogi oslepljeni pesnik Fr. Neubauer. Sočutne misli ga obiščejo in v nesreči pomilujejo.

Vštric Velikega Gabra se nam z leve strani smehljiva vesela vinska gorica Primskovo, stara ustanova stiškega samostana in Marijina božja pot.

Na Primskovem je župnikoval znani čudodelni mož, ki je na prav skrivnostni način tudi zdravil ljudi in živino in ki o njem kramlja Janez Trdina. Ljudstvo ga je ljubilo, ker je vanj verovalo in ga v

Škofjeloški okraj - letoviški okraj

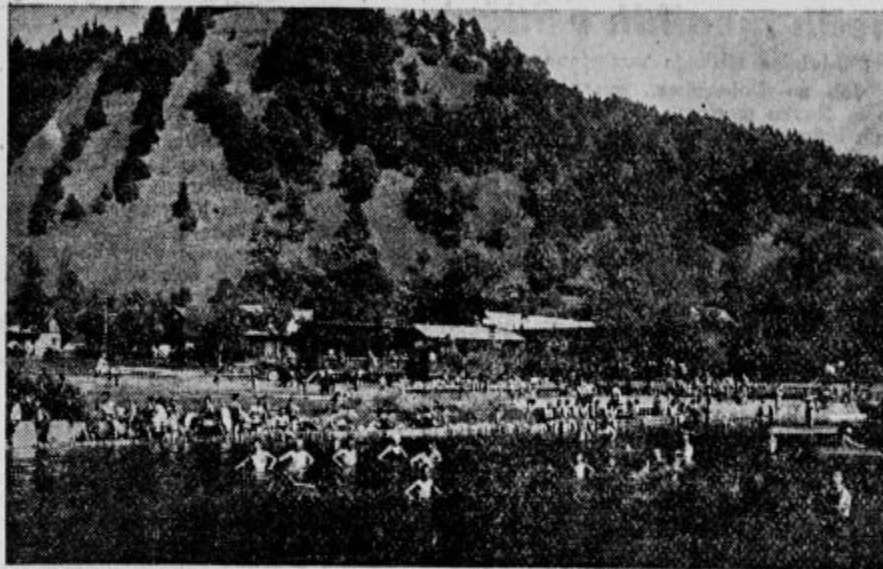
O Škofji Loki in njeni bližnji okolici je bilo že daj časa znano, da je kakor ustvarjena za letovišče in res je bilo tu že desetletje pred evropsko vojno razmeroma dosti letovnikov. Poljanska in Selška dolina pa sta se jeli šele po vojni razvijati v pogledu letoviškega in tujkega prometa, čeprav ne zaostajata glede krajinskih lepot za marsikaterimi bolj znanimi deli naše zemlje. Zgodilo se je to nekako naravno, kar po sebi, brez določnega načrta. Tujci in letovniki so takorekoč odkrili ti dolini, ko so hodili iskati po čem letovišč, domačini pa so, ko so jim usihali dosedani viri pridobitka

strahu potrebovalo, a se ga tudi balo in ga dolžilo nadnaravnih moči.

S Primskovega, ki je lepa izletna postojanka, ni več daleč do Zaplaza, naših dolenjskih Brezij.

Oči nam blodijo po vsej ljubi Dolenjski. V mislih nam sega spomin stiškega samostana, ki je obdelal to zemljo, jo okrasil z vinsko trto in posvetil z molitvijo in češenjem Matere božje.

Cas hiti. Obrnemo se in v dolini utonemo v množicah ljudstva, ki je z vseh strani že prihitelo na zahvalno božjo pot stiške Zalostne Matere božje in na veliko slavnost osemstoletnice, odkar stoji častljivi stiški samostan. — Iv. Z.

Kopališče v Škofji Loki

(zlasti lesna industrija in kupčija), radi segli po tej novi, čeprav še skromni priliki zaslužka ter se prilagodili, posebno v Poljanski dolini, zahtevam tujkega prometa.

Škofja Loka je mirno, ljubko mesto. Starinske romantične ulice se kar nadaljujejo v prijetna sprehajališča, idilične koticke ob šumeči bisti Sori strme jase, gozdove in gričke, s katerih je prelep razgled na ravno Sorško polje, v obe dolini in na venec Kamniških in Julijskih planin in Karavank. Gostilen ima Škofja Loka precejšnje število. Vseled pomankanja prometa v zadnjih desetletjih si-

V Selški dolini so znana kot letovišča velika vas Selca, 13 km od Škofje Loke v sredi prekrasne Selške doline, 2 in pol km dalje prizana Česnjava, izhodišče za ture na Jelovico in Ratitovec, 1 km naprej trg Železniki v dolini sredi strmih gora zanimivo pozidan ob bregovih zožene Selške Sore. Tu se neha avtobusna proga s postaje Škofje Loke. Promet z gornjo Selško dolino in Sorico se vrši enkrat na dan (ob 13. uri) s poštnim vozom, vendar se zelo dela na tem, da se bo v doglednem času mogel vpustiti redni avtobusni promet do Sorice. Od Železnikov je eno uro hoda (4 in pol km) do

Prtoč z Ratitovcem

cer izgleda marsikatera zastarela, marsikje se pa za starinskimi in preprostim pročeljem najdejo zelo čedni moderni lokali. Nizka cena, dobra prometna zveza in krasna okolica s toplo, bistro Soro privablja le bolj take letovnike, ki žele uživati par tednov mir in naravo.

Oglejmo si sedaj obe dolini: Poljansko in Selško. Nadmorska višina letovišč je povprečno v Poljanski dolini razen Žirov 400 m, v Selški dolini 450 m; Selo in Žiri pa ležita že 480 m visoko, Sorica v okolišju Selške doline celo 850 m.

Poljansko dolino preveva neka posebna milina, južni čar; ko bi ne bilo v njej bistre, mestoma deroče Poljanske, bi se človek počutil kakor na Dolenjskem. Na levi jo spremljajo odrastki Polhovgrajskih Dolomitov, Osovnik, Sv. Andrej, Sv. Ožbalt, Sv. Sobota, južneje Žirovski in Hleven vrh, na desni odcepki Lubnika, Krivo brdo in Gabreška gora, pod njo dvostolpi Sv. Volbenk nad Logom. Nedaleč od tod je gradišče Visoko, kjer počiva glasnik lepote in zanimivosti rodne doline, dr. Ivan Tavčar. Severno od Poljan se odpira proti severu dolina Ločilnice, ki vodi v rovtarski svet pod Blešajem. Mladim vrhom in Koprivnikom, mejašem med Poljansko in Selško dolino. Svojevredni prehod iz dolinskega hribovja v planinsko središče daje tem krajem prav posebne čare. Zato ni čuda, da se počutijo letovniki po teh krajih tako dobro in da se njih krog leto za letom širi. V Poljanah in okolici je bilo zadnja leta časih že nad 100 letovnikov, ekoraj tako močan je bil obisk v Gorenji vasi in okolici. V zadnjih letih se je uvrstila tudi Žirovska kotlina v krog priljubljenih letovišč; zlasti prva vas na potu iz Gorenje vasi odnomo Trebije, Selo, je postala zaradi pripravne lege in ugodno urejene kopališča zelo obiskovano letovišče. Vsi ti kraji imajo dobro pitno vodo, električno luč, dvakratno dnevno avtobusno zvezo s kolodvrom Škofja Loka, enkratno zvezo pa neposredno z Ljubljano.

Bolj počasi se razvija v letoviškem pogledu Selška dolina. Nje pokrajinski značaj je precej drugačen ko v Poljanski dolini. Močnejše se čuti bližina planin, zlasti zaradi višjih gora, katerih venec odpira strmi, nad 1000 m visoki Lubnik in ga zapira veličastni, celo dolino prevladujoči dvoglav Ratitovec. Po vožnji skozi ozko sotesko te izenadi nad Praprotnim v Bukovici prelep razgled po 1 km široki dolini, iznad katere te pozdravljajo na desni Smohor (948 m) in Sv. Križ (868 m) in Sv. Miklavž na levi, vsi z ljubkimi cerkvicami na vrhu. V zgornjem delu doline, zlasti nad Železniki in Zalim logom, vzrastejo vrhovi na obeh straneh (Stedl vrh, Vancovec, Groblja) daleč čez 1000 m. V zvezi s tem podplaninskim značajem doline je tudi dejstvo, da je Selška Sora za par stopinj hladnejša ko Poljanska, vendar je kopanje v nji zelo

samotne vasiče Zali log, zadnje večje naselbine v Selški dolini. Pri Podroštu, 4 km od Zalega loga, se odcepi od dolinske ceste, ki drži mimo samotnih žag in selišč do italijanske meje pri Pahmanu, cesta, ki vodi v mnogih vijugah navkreber po pobočju Rošta do gorske vasi Sorice, ležeče na južnem pobočju odrastkov Ratitovca, 300 m nad dolino in 850—900 m nad morjem, ene najlepših vasi Garenjske in čedalje bolj priljubljenega letovišča.

Gojmir Kos: Farna cerkev v Selcah

Selška dolina ima povsod dobro pitno vodo, dvakrat na dan avtobusno zvezo na postajo Škofjo Loko, električno luč tudi v visokih gorskih letoviških Sorici in Dražgošah. V Železnikih je zdravnik s hišno lekarno, v Selcih in Železnikih pošta, brzojav in telefon, v Sorici pošta. Tudi tu je bivanje zelo poceni; dnevna penzija znaša 32—40 din, prenočišče 8—10 din. Na Česnjici je kopališče s kabinami; prav tako se enuje v Selcih in Železnikih. Od l. 1934. deluje na Česnjici tudi Tujsko prometno društvo za Selško dolino, ki rado daje vea potrebna pojasnila.

Po dr. R. Andrejki (fiz knjige: Škofja Loka in njen okraj).

Ubogi kmet v šmarskem okraju

Šmarje, 9. avgusta.

Okraj Šmarje pri Jelšah moramo prištevati med najrevnejše okraje naše banovine. Primerno redkokdaj se oglašamo v javnosti. Od časa do časa pa smo le prisiljeni svetlo odkriti, kar nas teži. Zlasti letos. Če se piše o elementarnih neizodah, je naš okraj med prvimi, ki ga letos obiskujejo hude vremenske nepravilnosti. Po marcu in aprilu, ko je vse obetalo zgodnjo in bogato letino, sta nastopila deževna meseca maj in junij. Mesec junij je bil za nas dokaj usodopoln. Koliko nevihi in strahu smo prestali dan za dnem! Požar za požarom! Neprestano deževje je krivo, da je žito klavirno obrodilo in da bomo pridelali zelo malo fižola in krompirja. Zaradi vednega deževja se je lotila trte peronospora, ki je mnogokje vinograde docela uničila. V tem letu torej odpadejo za kmeta tudi dohodki iz vinograde, ki ga pa mora vseeno obdelovati. Toča je po mnogih občinah naredila silno veliko škodo, v nekaterih je dosedaj že trikrat klestila. Grozni nalivi so ugonobili nadaljnje komplekse njiv in travnikov.

Poleg vsega tega nas še tlačijo svojvrstna nadloga. To so raznovrstni postopaki, brezposelnosti, mladi in krepi delomržeži, cigani itd., ki pohajajo od hiše do hiše beračijo ter postajajo čedalje bolj predrzni in nasilni. Videti je, kakor da bi bili organizirani. S kruhom niso več zadovoljni — tega pomečejo na cesto — z dobro jedjo in pijačo

se jim mora postreči, pa še jih obsipati z denarjem! Stvar je postala že neznosna. Poprej so trkali na vrata posameznih, zdaj se pojavljajo že v grupah. Ljudi je kar groza pred njimi. Gorje kakšni ženski, ki jo najdejo samo doma, ali otrokom; od teh naravnost izsiljujejo vse mogoče reči. Nedavno so se priključili k L. Štefanu profi večeru štirje brezposelni, med njimi dve ženski, ki so nato ponoči odgnali nekemu posestniku tele iz hleva. Ubogi kmet, dostikrat brez pare in v grenki skrbi, kako bo to leto preživel svojo družino in delavce, naj še podpira vse te ljudi! Odkod naj jemlje denar, odkod živila, ki mu bodo letos itak naglo pošla? Saj je kmečko ljudstvo dobrega srca in rado pomaga potrebnim, a ta pritisk od strani brezposelnih je zanj preveliko breme!

Iz moralnega vidika moramo na način, kako se brezposelnosti preživljajo, ostro obžalovati. Iz vrst teh ljudi se bodo rekrutirali rušilci javnega reda. Navajeni na beračenje, se bodo odvadili vsakemu resnemu delu.

Merodajne kroge nujno prosimo, da našega revnega, vsestransko stiskane kmeta rešijo nadloge, ki mu jo nalagajo brezposelnosti.

Obenem upravičeno prosimo, da se oblastva pri javnih delih spomni našega siromašnega okraja in njegovo bedno stanje upoštevajo pri odmeri davka.

Deset narodov - en jezik

Brno, 8. avgusta.

Ko se je končal zabavni del mednarodnega kongresa katoliških esperantistov, se je drugi dan (6. avgusta) pričel resni del. V dvorani »Besednega doma« je od 10 dopoldne do 16 popoldne trajal občni zbor IKVE (Mednarodno združenje katoliških esperantistov). G. predsednik Hielker iz Nizozemske je začel zborovanje s pozdravom »Laudato estu Jesuo Kristo«, nakar je prešel na dnevni red. G. van de Vijver, tajnik Združenja, je podal kratko tajniško in blagajniško poročilo, ki je bilo enoglasno odobreno. Malo nesoglasje je nastalo pri točki: Sprejem kluba »La suda kruzo«. Omenjeni klub je namreč zaradi nekaterih osebnih nesoglasij izstopil iz nizozemske kat. lige ter je izrazil željo, da bi se pridružil naravnosti IKVE. Večina delegatov (jugosl. delegat je vzdržal glasovanje) je glasovala proti, kar pomeni, da je IKVE sedaj izgubilo 230 članov.

Pri volitvah je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik G. Hielker iz Nizozemske, tajnik Aleš Berke iz Brna, odborniki: M. Laroche iz Francije, František Buhr iz Prage, G. Hoaken iz Anglije, Helene Fiedler iz Budimpešte in Leop. Chiba z Dunaja. Imenovani odbor se je takoj sestal k seji, kjer so se obravnavala važna vprašanja, kakor prevzem časopisa »Espero Katolika«, ki je najstarejši esperantski časopis (izhaja že 31. leto), ter izdaja letopisa. Novi tajnik je obljubil, da bo v najkrajšem času vse potrebno pripravil, tako da bo jubilejni letopis izšel meseca oktobra t. l. Novi odbor, ki uživa simpatije vseh delegatov, bo tudi skušal mirno poravnati spor med »Sudo kruzo« in »Nederlanda Katolika«.

Po obnem zboru se je obravnavalo vprašanje »Kako naj esperanto služi Katoliški akciji. Navzoči župniki iz Češkoslovaške, Avstrije, Italije, Kitajske in Nizozemske so se zavzemali za to; da naj se sestavi prošnja za vpeljav esperanta v semeniških in odpošilje školijskim ordinariatom vseh držav. Gdč. Dandova iz Prage pa je predlagala, da naj se izda sv. pismo v esperantu, že zaradi tega, ker protestantski esperantisti izdajajo sv. pismo brez razlage. Mi katoliški esperantisti ne smemo zaostajati. G. Golobič z Jesenice je omenil, da so današnji časi zato tako slabi, ker so katoličani preveč strpni. Vsak katoličan naj najprvo živi po sv. evangeliju in povsod naj brani svojo vero, tako naj tudi katoliški esperantist, posluščujoč se mednarodnega jezika, pred nekatoliškimi esperantisti brani svojo vero pred grdimi napadi in klevetami. Končal je z besedami: »Mi katoliški esperantisti moramo preiti iz defenzive v ofenzivo in zmaga bo naša.«

Ob 8 zvečer so esperantisti kluba »Trakte« priredili umetniški večer s pestrim programom (ves program je prenašala radio postaja) pod vodstvom g. Samla. Sodelovali so gledališki igralci: Vlasta Stolejdova, Zdenka Svabikova, Vladimir Jedenastnik, Andelbert Koreček, Josef Valka, Václav Sindler in K. Hanousek. Vsi ti so obenem dobri esperantisti. Se razume, da se je vse predvajalo v esperantu. Ta večer mi bo ostal nepozaben v spominu.

Drugi dan (7. avgusta) so esperantisti napravili izlet v Znojmo, kjer so bili slovesno sprejeti od kanonika in župnika mesta Znojma. Narčvoril jih je v esperantskem jeziku, katerega se je naučil v kratkem času. Kongres se je zaključil 8. avgusta.

Osemdesletnica poštenega dela

Letos na Veliki šmaren praznuje v krogu svojih otrok, vnukov in pravnukov svoj 80. rojstni dan Rupert Andrej, po domače »Rupertov ata«. Rodil se je 15. avgusta 1856 v Zg. Kašlju. Leta 1873. je nastopil pri takratni papirnici v Vevčah svojo službo, katero je opravljal v popolno zadovoljstvo svojih predstojnikov polnih 58 let, delno kot kurjač in strojnik. Leta 1931 je bil vpo-

Trbovlje

Sprememba uradnih ur na občini. Radi varčevanja s kurjavo in razsvetljavo se bo znanprej na občini uradno sledeče: Od 18. 10. do 31. 3. 1937 od 8—12 dopoldne in od 1—4 popoldne. V

sobotah pa od pol 8 do pol 2. V poletnem času t. j. od 1. 4. do 15. 10. od 7 do 12 dopoldne in od 3—5 popoldne. V sobotah od 7—1 nepretrgoma. Na ponedeljkovi občinski seji se je tudi sklenilo, da se bodo stranke sprejemale le v ponedeljkih, sredo in petkih cel dan, druge dneve pa le v najnujnejših slučajih. Ta sklep je bil potreben, ker je na občini toliko upravnega poslovanja, da je bila omejitev prometa s strankami nujno potrebna, če se je hotelo, da delo ne zaostane.

Adaptacijska dela pri hiralnici se bližajo koncu ter bo vselitev občinskih ubožev nekoliko v oktobru. Dela so se zakasnila radi pomanjkanja denarnih sredstev. V hiralnico bo sprejetih 40 re-vežev.

Krajevna potreba za osnivanje gostilniške obrti, se je priznala Razberger Amaliji na Tereziji in g. Pust Ivanu v Lokah.

Kmeto predavanje. Kmetijska podružnica v Trbovljah vabi svoje člane kakor tudi druge, ki se zanimajo za kmetijstvo, na predavanje »Kako se napravi dober sadjevec«. Predavanje bo v nedeljo, dne 16. avgusta po prvi sv. maši v šoli v Trbovljah. Predava okr. kmetijski referent iz Laškega.

Tombola v Kleku. Marljivi gasilec v Kleku priredijo v nedeljo popoldan gasilsko tombolo, h kateri se vsi bližnji in daljni uljudno vabijo. Glavnih dobitkov je 10, med katerimi je težek, pit-tan vol.

ZAHVALA. — Vsem, ki ste našemu predobremu stricu, gospodu

MATEVŽU BOLE

v življenju bili dobri, ga ob smrti spre-mili na njegovi zadnji poti in s pesmijo počastili njegov spomin, se najlepše za-hvaljujemo. Posebno velja naša zahvala rodbinama Hauptman in Vodopivec. Vsem Bog povrni! Zalujoci ostali.

Tinček in Tonček v Atlantidi

131.

Nočni počitek.

Dečki so se utaborili ne daleč od muzeja. »Ali bi lahko dobili kaj za pod zob?« je Cip pobaral mlado žensko. »Lačni smo.« »Popelji svoja dva gosta k potoku in nalovi jima rib, pa boste imeli imenitno večerjo!« je odgovorila ženska.

Cip je nalovil rib, da so jih imeli več ko dovolj. Spekli so jih in pojedli, potem pa je Cip velel: »Zdaj pa spat! Zjutraj bomo morali zgodaj vstati, če si bomo hoteli ogledati ves muzej.«

Opozorjamo na

MALI OGLASNIK

v našem dnevniku. — Poslužujte se ga ob vsaki priliki

Za telovadbo

25

od št. 27-29

2402-00

39

od št. 43-46

2408-00

35

od št. 35-42

2405-00

29

od št. 30-35

2403-00

NAŠI TELOVADNI ČEVLJI

so najlažji, najtrpežnejši in najbolj udobni čevlji za telovadbo kakor tudi za vse vrste tanke atletike in sporta. Prilagajo se tesno po nogi tako, da se jih na nogi sploh ne občuti. Neobhodno potrebne vsakemu športistu, telovadcu in šolski deci.

Rata

Večja partija

pivskih kletnih sodov

zelo prikladni za predelavo v

VINSKE SODE

se ugodno proda.

Ponudbe na A oma Company d. o. z.

Ljubljana, Aleksandrova cesta št. 2/I

Inserirajte v „Slovenca“

Nečkasto prešo

(Mulden-Press)

Džiger, tkalske stroje (revolver in hubksten) kupim proti gotovini. Ponudbe z natančnim popisom, katerega leta so izdelani, na „TKANINA“, Beograd, poštni predal 200.

OTVORITEV GOSTILNE

Prevzela sva na novo preurejeno staroznano gostilno pri „Kočarju“ Celovska cesta št. 66

Točila bova najboljša štajerska in dolenska vina in postregla z gorkimi in mrzlimi jedili vsak čas. Za obiske se priporočata Anton in Marija Rejc

KSILOLITNI TLAK

za trgovske lokale, šole, bolnice itd., za kuhinje, kopalnice je edino primeren. Že pred 35 leti se je uveljavil. Izvruje ga

»MATERIAL« LJUBLJANA Tyrševa 36b. Tel. 27-16

JESENSKI LIPSKI SEJEM 1936

od 30. avgusta do 3. septembra

60% popusta na nemških državnih železnicah; po železnicah drugih držav znatne olajšave.

Vse informacije daje: Častni zastopnik

Ing. G. TÖNNIES - Ljubljana, Tyrševa c. 33, Telefon 2762, in Zvanični biro La pčiško Sajma, Beograd, Knez Mihajlova 33

Zahvala

Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki so našo ljubljeno soprogo, sestro in teto, gospo

Ivanko Velkavrh

pokropili in zanjo molili. Zahvalo vsem, ki so darovali cvetja in vsem, ki so jo spremili na zadnji poti, ji peli, govorili v slovo. Posebno zahvalo g. dr. Fr. Pucu, za njegovo požrtvovalno pomoč v času njene bolezni.

Bog plačaj vsakemu, ki je rajni v življenju ali smrti storil dobro delo in vsem, ki so nam ostalim pri usodnem udarcu bili požrtvovalno ob strani.

Sv. maše se bodo brale v farni cerkvi na Brezovici.

Zalujoci soprog in ostalo sorodstvo

